

Het verhaal van Martin

Toen ik 17 jaar was schreef ik me in voor de Mavo-opleiding aan het Vavo te Amsterdam. Destijds had ik slechts twee LBO-opleidingen afgerond waaronder een voor horeca. Helaas werd ik afgewezen voor een door mij gewenste vervolg horecaopleiding op middelbaar niveau, omdat er teveel aanmeldingen waren. Een man die als adviseur aan de horecaopleiding verbonden was, vertelde mijn ouders dat er slechts één opleidingsroute over was, namelijk een praktijkgerichte opleiding waarbij ik startte in de keuken van een groot hotel als peterseliehakker. Dat was niets voor mij. Na onderzoek ontdekte ik echter dat er nog een alternatief was, het Voortgezet Algemeen Volwassenen Onderwijs te Amsterdam. Hoewel ik hierin opnieuw moest beginnen, omdat mijn voorgaande opleidingen nauwelijks aansloten op het voortgezet onderwijs, werd mij wel een tweede kans geboden. En zo startte ik dus in de Mavo.

Mijn medeleerlingen waren vrijwel allemaal vrouw. Hoewel dit nieuw was, had ik vanaf de eerste lesdag direct evenveel vriendinnen als klasgenoten. Kortom ik werd geaccepteerd. De opleiding was overigens voor mij een verademing: er werd een grote mate van zelfstandigheid gevraagd en wellicht omdat ik zeer gemotiveerd was ervoer ik dat als prettig. Opvallend was verder dat de docenten zich konden richten op lesgeven, in plaats van orde houden, hetgeen ik voorheen gewend was.

Ik bleek dyslexie te hebben. In het verlengde van deze uitslag heeft het VAVO op tal van manieren hulp geboden zodat ik in staat was om uiteindelijk zelfs versneld een Vwo-diploma te behalen. Concluderend kan ik zeggen dat het VAVO voor mij exceptioneel belangrijk is geweest. Niet alleen behaalde ik daar verschillende diploma's, maar belangrijker is dat mijn zelfvertrouwen en eigendunk stegen. Na het VAVO heb ik met succes economie aan de Universiteit van Amsterdam gestudeerd en ben ik als mens succesvol terecht gekomen.

Martin